

РЕШЕНИЕ

№ 3433

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1048** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. Л. К." № 9а, ет. 5, ап. 10, представлявано от Изп. Директор Р. Д., чрез процесуален представител адв. П. А., срещу Заповед № Т-РД-27-440 от 13.01.2022 г., издадена от Министъра на туризма, с която е отхвърлено заявлението на [фирма] Вх. № ВГ-176789478-2021-05-1807 и му е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по схема ВГ-176789478-2021-05 „Подкрепа на предприятия упражняващи дейност в един от следните кодове по К.-2008 на НСИ 55, 56, 79, 82.3, 86, 90, 93, 96.04, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100427 (2021/N) от 08.11.2021, на основание чл. 112, ал. 1 от Закона за държавния бюджет на РБ за 2021. Прието е, че кандидатът не отговаря на предварително обявените критерии за допустимост по т. 6 Допустими кандидати, подт. 6.1 и 6.2 от Указанията и Критерий за допустимост № 1 и 2 от раздел 3, група Критерии за допустимост на кандидатите.

Жалбоподателят оспорва административния акт като незаконосъобразен и неправилен и иска от съда същия да бъде отменен. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът-Министъра на туризма, не представя становище, в съдбно

заседание, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена-не изпраща представител, не взема становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени доказателствата по делото, представени с административната преписка, поотделно и в тяхната съвкупност и на основание, приложимия закон, намира следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима като подадена в срок и от надлежна страна – адресат на административния акт в нормативно установения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност съгласно чл. 8, ал. 6 от Постановление № 393 на Министерски съвет от 22.11.2021 г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Оспорената Заповед № Т-РД-27-440 от 13.01.2022 г., издадена от Министъра на туризма, с която е отхвърлено заявлението на [фирма] Вх. № ВГ-176789478-2021-05-1807 и му е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по схема ВГ-176789478-2021-05 „Подкрепа на предприятия упражняващи дейност в един от следните кодове по К.-2008 на НСИ 55, 56, 79, 82.3, 86, 90, 93, 96.04, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100427 (2021/N) от 08.11.2021, на основание чл. 112, ал. 1 от Закона за държавния бюджет на РБ за 2021, е издадена от материално компетентен административен орган – Министъра на туризма, доколкото в чл. 4 от ПМС № 393 от 22.11.2021г. изрично е посочено, че администратор на конкретната в случая държавна помощ съгласно чл. 9 от Закона за държавните помощи е Министърът на туризма. Според чл. 8, ал. 6, във връзка с ал. 3 от същото постановление отказите на административния орган се обжалват по реда на АПК.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона форма и при спазване на нормативно установените изисквания за неговото съдържание, при посочване на фактическите и правни основания за постановения отказ да бъде предоставена БФП по подаденото от [фирма] проектно предложение.

Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие - чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията и чл. 8, ал. 3, във връзка с чл. 6, ал. 1, т. 2 от ПМС № 393 от 22.11.2021 г., така и фактическите основания за възприетото административно решение – установеното въз основа на извършена от оценителната комисия проверка за административно съответствие и допустимост на подаденото от жалбоподателя заявление, несъответствие с предварително утвърдените критерии за допустимост, съдържащи се в т. 6 Допустими кандидати, подт. 6.1 и 6.2 от Указанията и Критерий за допустимост № 1 и 2 от раздел 3, група Критерии за допустимост на кандидатите /Приложение 1 от Указанията/.

Съгласно разрешението, дадено в Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК, няма пречка мотивите да се съдържат в отделен документ, предхождащ постановяването на акта и когато този документ е съставен с оглед предстоящото издаване на акта, какъвто е настоящият случай.

Съобразно нормативно регламентирания изисквания за провеждане на процедури от вида на процесната (чл. 8, във връзка с чл. 11 от ПМС № 393 от 22.11.2021 г.), произнасянето на решаващия орган се извършва след получаване на протокол от помощния административен орган – назначена от него оценителна

комисия, в която се съдържат констатациите, свързани с извършената проверка по допустимост на кандидатите, респективно с който се предлагат и заявленията, одобрени за финансиране. В тази връзка на основание чл. 8, ал. 1 от ПМС № 393 от 22.11.2021 г. е издадена Заповед № Т-РД-16-313 от 29.11.2021 г. на Министъра на туризма (л. 59 и сл.), с която е определен съставът на оценителната комисия. Същата е извършила оценка /л.118 и сл./ на подадените проектни предложения, вкл. и на това на жалбоподателя. Посочено е, че предприятието осъществява дейност по код 55.1, 68.2; 56.1 за 2019г. и за 2020г., съгласно К. 2008, няма реализиран оборот, поради което попада сред недопустимите кандидати, съгласно т.6, подт. 6.1 от Указанията. Същевременно е посочено, че не отговаря и на критерия по т.6, подт.6.2 от Указанията, съгласно който предприятието следва да има реализиран спад в оборота за 2020г. с най-малко 30 на сто спрямо оборота за 2019 г., без ДДС /чл. 6, ал. 1, т. 2 от ПМС № 393/.

Изготвена е и Докладна записка от председателя на оценителната комисия изх. № Т-93-00-3786 от 30.12.2021 г. /л. 103/, като същевременно за работата на Оценителната комисия са съставени протоколи, ведно с оценителен доклад /л. 118/.

На 30.12.2021 г. е издадена заповед, с която се одобрява предоставяне на БФП по процесната схема за държавна помощ.

Въз основа на гореизложеното съдът приема, че е спазено изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивиране от фактическа и от правна страна на обективизираното в оспорената Заповед № Т-РД-27-440 от 13.01.2022г., на Министъра на туризма волеизявление и разпоредените с нея правни последици.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, съдържа мотиви, поради което и не се констатира пороци на акта, водещи до отмяната му като незаконосъобразен на тези основания.

Съдът обаче констатира допуснати в хода на административното производство процесуални нарушения от категорията на съществени такива, водещи и до неправилно приложение на материалния закон и обуславящи отмяна на оспорения акт на тези основания.

Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 2 от ПМС № 393 допустими кандидати от туристическия сектор по мярката са предприятия, които имат спад на оборота без ДДС за 2020 г. с най-малко 30 на сто спрямо реализирания оборот без ДДС през 2019 г. Съгласно пар. 1, т. 1 от ДР на ПМС № 393 реализиран оборот за едно предприятие е сумарната стойност на процента, с който участва съответният допустим по схемата КОД по К.-2008 (За "Хотелиерство" – КОД: 55.1, 55.2, 55.3, 55.9; За "Ресторантьорство" – КОД: 56.1, 56.2, 56.3; За "Туроператорска дейност" – КОД: 79.1, 79.9; За "Организиране на конгреси и търговски изложения" – КОД: 82.3; За "Други дейности по хуманно здравеопазване" – КОД: 86.9; За "Експлоатация на зали за представления" – КОД: 90.04; За "Дейности, свързани с развлечения и отдых" – КОД: 93.2; За "Поддържане на добро физическо състояние" – КОД: 96.04) във формирането на стойността, отразена в КОД 15100 от приходната част на Отчета за приходите и разходите на предприятието (ОПР) за съответната година, и получения процент, умножен по стойността, отразена в КОД 15100 от приходната част на Отчета за приходите и разходите на предприятието (ОПР) за съответната година.

Не се спори между страните, а това е отразено и във формуляра за кандидатстване, че основната дейност на дружеството е под код 55.1; 68.2; 56.1 за 2019г., като в оспорения акт този факт е описан в т.втора и за 2020г., по извършена

служебна справка в НСИ. В проектното предложение кандидатът е посочил реализиран оборот за 2019г. в размер на 2 254 275.59 лв. и реализиран оборот за 2020г. в размер на 0 лв. Така вписаната информация изцяло съответства на отразената в Отчета за приходите и разходите на дружеството съответно за 2019 г. В мотивите на оспореният акт, бланкетно е посочено, че по справка за 2020г., по К.-2008г., кандидатът е осъществявал дейност по К. 68.2, поради което не попада сред допустимите кандидати по процедурата. Справката е извършена служебно. Не са изложени аргументи и не са отнесени към действително отразените данни в баланса и ОПР, фактите, че за 2020г., наличието на оборот от 0.00 лв., фактически представлява липса на осъществявана изобщо дейност, което е определящо, а не точно кодът по НСИ, доколкото за 2019 г., оборотът попада в допустимите кодове по К.- 2008.

Съгласно чл. 112, ал. 1 от ЗДБ за 2021г., държавата предоставя на предприятия, упражняващи дейност в един от следните кодове по Класификацията на икономическите дейности (К. 2008) на Националния статистически институт 55, 56, 79, 82.3, 86, 90, 93, 96.04, които са засегнати от спад на оборота през 2020 г. с най-малко 30 на сто в сравнение с оборота през 2019 г. безвъзмездни средства в общ размер до 30 000,0 хил. лв. Съобразно чл. 112, ал. 2 от ЗДБ за 2021 г., безвъзмездните средства се разпределят на пропорционален принцип спрямо броя на подадените заявления за подпомагане и реализирания оборот през 2019 г., но не повече от 20 на сто от реализирания оборот през 2019 г. От посочените норми могат са бъдат извлечени критериите за това кои лица могат да се ползват от помощта, т.е. какви са критериите за допустимост на кандидатите. Тези критерии са: -Предприетието да извършва дейност с код по К. 2008 в група 55, както е в настоящия случай; Предприетието да е реализирало оборот за 2019 г.; -Оборота на предприетието да е спаднал най – малко с 30 % в сравнение с този реализиран през 2019 г.

От представеното удостоверение за категоризация на жалбоподателя, както и от извлечението от Националния туристически регистър се установява първата предпоставка. Жалбоподателят е декларирал при кандидатстване по мярка реализиран оборот през 2019 г. в размер на 2254275.59 лева. Това обстоятелство не е било спорно в административното производство, следователно и втората предпоставка е била налице. Административният орган приема, че жалбоподателят не е реализирал оборот през 2020г. от дейността с код 55, каквото изискване няма. Изискването и по чл. 6, ал. 1, т. 2 от ПМС № 393/2021 г. и по чл. 112, ал. 2 от ЗДБ за 2021г., е спад в оборота, а не реализиран оборот за 2020г. С други думи изискването за реализиран оборот се отнася само за 2019г., но не и за 2020 г. При спад на оборота със 100 % очевидно, е че дружеството изпълнява и третия критерии.В тази връзка следва да се посочи, че § 1, т. 1 от ДР на ПМС № 393 от 2021 г. пряко противоречи на чл. 112, ал. 1 от Закона за държавния бюджет за 2021 г., която норма не поставя изискване за реализиран оборот през 2020 г., а за спад в оборота с минимум 30 %, спрямо 2019г. С въвеждането на легалната дефиниция, оборота се приравнява на реализирания оборот. По този начин с подзаконов нормативен акт се дописва закона, което пряко противоречи на чл. 15 от ЗНА, което процесуално нарушение, обуславя материалната незаконосъобразност на акта, поради което и същия като незаконосъобразен следва да бъде отменен. Наличието на спад в оборота със 100 % за 2020г., спрямо 2019г. , за която година кандидата попада по К. 2008 в група 55, покрива нормативно установените изисквания досежно предварително обявените критерии за допустимост по чл. 6, ал. 1, т. 2 от ПМС № 393 от 22.11.2021 г., т. 6 "Допустими кандидати", подт. 6. 2 от

Указанията за кандидатстване и Критерий № 2 от Раздел III, Група – "Критерий за допустимост на кандидатите" (Приложение 1 към Указанията) за предоставяне на БФП по настоящата схема.

Предвид изложеното съдът намира, че оспорената пред него заповед е незаконосъобразна. Поради това депозираната жалба се явява основателна и следва да бъде уважена, а оспорената заповед да бъде отменена. Делото като административна преписка следва да се изпрати на Министъра на туризма за ново произнасяне по заявлението на [фирма] при съобразяване с мотивите на настоящото решение, тъй като естеството на въпроса не позволява разрешаването му по същество от съда. На основание чл. 174 АПК съдът следва да определи срок на органа за произнасяне, който с оглед фактите по делото следва да бъде 14-дневен.

При този изход на спора искането на жалбоподателя за разноски се явява основателно и следва да бъде уважено, като на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в тежест на Министерство на туризма бъде възложено заплащането на сумата от общо 770 лв., от които ДТ-50 лв. и 720 лв.-адвокатско възнаграждение, съобразно приложен списък и доказателства към него.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 63 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. Л. К." № 9а, ет. 5, ап. 10, представлявано от Изп. Директор Р. Д., чрез процесуален представител адв. П. А., Заповед № Т-РД-27-440 от 13.01.2022 г., издадена от Министъра на туризма, с която е отхвърлено заявлението на [фирма] Вх. № ВГ-176789478-2021-05-1807 и му е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по схема ВГ-176789478-2021-05, като незаконосъобразна.

ВРЪЩА преписката на Министъра на туризма за ново произнасяне по заявлението на [фирма], с Вх. № ВГ-176789478-2021-05-1807, при съобразяване с мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок.

ОСЪЖДА Министерството на туризма, да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. Л. К." № 9а, ет. 5, ап. 10, представлявано от Изп. Директор Р. Д., сумата от 770.00 /седемстотин и седемдесет/ лева, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: